

TIM. Ἄγε δὴ, ὦ Δίκελλα, νῦν μοι ἐπιβρώσον σεαυτὴν, καὶ μὴ κάμῃς ἐκ τοῦ βάθους τὸν Θησαυρὸν ἐς τοῦμφανὲς προκαλουμένη. Ὡ Ζεῦ τεράσσει, καὶ φίλοι Κορύβαντες^{93*}, καὶ Ἑρμῇ κερδῶς, πόθεν χρυσίον τοσοῦτον; ἢ πού ὄναρ ταῦτά ἐστι; δέδισα γοῦν μὴ ἀνθρακας εὖρω⁹⁴, ἀνεγρόμενος· ἀλλὰ μὴν χρυσίον ἐστὶν ἐπίσημον, ὑπέρυθρον, βαρὺ, καὶ τὴν πρόσοψιν ὑπερῆδιστον.

Ὡ χρυσεῖ, δεξιῶμα κάλλιστον βροτοῖς εἰς.

Αἰθόμενον γὰρ πῦρ ἅτε διαπρέπεις⁹⁶, καὶ νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν. Ἐλθὲ, ὦ φίλτατε, καὶ ἐρασιμώτατε· νῦν πείθομαί γε καὶ Δία ποτὲ γενέσθαι χρυσόν⁹⁷. τίς γὰρ οὐκ ἂν παρθένος ἀναπεπταμένοις τοῖς κόλποις ὑποδέξαιτο οὕτω καλὸν ἐραστὴν διὰ τοῦ τέγους κατάρρέοντα; Ὡ Μίδα, καὶ Κροῖσσε, καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα⁹⁸, ὡς οὐδὲν ἄρα ἦτε ὡς πρὸς Τίμωνα, καὶ τὸν Τίμωνος πλοῦτον, ὦγε οὐδὲ ὁ βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἴσος· ὦ Δίκελλα, καὶ φιλότατῃ διφθέρα, ὑμᾶς μὲν τῷ Πανὶ τούτῳ⁹⁹ ἀναθεῖναι καλόν· αὐτὸς δὲ ἤδη πᾶσαν πριάμενος τὴν ἐσχατιάν, πυργίον^{99*} οἰκοδομησάμενος ὑπὲρ τοῦ θησαυροῦ, μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν ἐνδιαιτᾶσθαι, τὸν αὐτὸν καὶ τάφον ἀποθανόντων ἔξειν μοι δοκῶ. Δεδόχθω δὲ ταῦτα, καὶ νενομοθετήσθω πρὸς τὸν ἐπίλοιπον βίον, ἀμιξία πρὸς ἅπαντας καὶ ἀγνωσία¹⁰⁰, καὶ ὑπεροψία· φίλος δὲ, ἢ ξένος, ἢ ἑταῖρος, ἢ Ἑλέου βωμὸς, ὕψλος πολὺς¹⁰¹. καὶ τὸ οἰκτεῖραι δακρύοντα, ἢ ἐπικουρῆσαι δεομένῳ, παρανομία, καὶ κατάλυσις τῶν ἐθνῶν· μονήρης δὲ ἡ δίκαια καθάπερ τοῖς λύκοις¹⁰², καὶ φίλος εἰς Τίμων, οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ, καὶ ἐπίθουλοι· καὶ τὸ προσομιλῆσαι τινι αὐτῶν, μίσσμα· καὶ ἦν τινα ἴδω μόνον, ἀποφράς ἡ ἡμέρα· καὶ ὅλως ἀνδριάντων λιθίνων, ἢ χαλκῶν, μηδὲν ἡμῖν διαφερέτωσαν· καὶ μήτε κήρυκα δεχώμεθα παρ' αὐτῶν, μήτε σπονδάς σπενδώμεθα· ἡ ἐρημία δὲ, ὅρος ἔστω πρὸς αὐτούς· φυλέται δὲ, καὶ φράτορες, καὶ δημόται, καὶ ἡ πατρις αὐτῇ, ψυχρὰ καὶ ἀνωφελῆ ὀνόματα, καὶ ἀνοήτων ἀνδρῶν φιλοτιμήματα· πλουτεῖται δὲ Τίμων μόνος, καὶ ὑπεροράτω ἅπαντων, καὶ τρυφάτω μόνος καθ' ἑαυτὸν, κολακείας καὶ ἐπαίνων φορτικῶν ἀπηλλαγμένος· καὶ θεοὶς θυέτω, καὶ εὐωχεῖσθω μόνος, ἑαυτῷ γείτων καὶ ὁμορος, ἐκσειών¹⁰³ τῶν ἄλλων· καὶ ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθαι δεδόχθω, ἦν δὲ ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ στέφανον ἐπενεγκεῖν. Καὶ ὄνομα μὲν ἔστω ὁ Μισάνθρωπος ἡδιστὸν τοῦ τρόπου δὲ γνωρίσματα, δυσκολία, καὶ τραχύτης, καὶ σκαϊότης, καὶ ὀργή, καὶ ἀπανθρωπία· εἰ δὲ τινα ἴδοιμι ἐν πυρὶ διαφθειρόμενον, καὶ σθεννύναι ἰκετεύοντα, πίττη καὶ ἐλαίῳ κατασθεννύναι· καὶ ἦν τινα τοῦ χειμῶνος ὁ ποταμὸς παραφέρῃ, ὁ δὲ, τὰς χεῖρας ὀρέγων, ἀντιλαβέσθαι δέηται, ὠθεῖν καὶ τοῦτον ἐπὶ κεφαλὴν βαπτίζοντα, ὡς μηδὲ ἀνακύψαι δυνήσῃ· οὕτω γὰρ ἂν τὴν ἕσσην ἀπολάβοιεν. Εἰσηγήσατο τὸν νόμον

93*) Ὡς κορύβαντων ὑπὸ τῆς χαρᾶς, ἐπικαλεῖται τοὺς Κορύβαντας. 94) Παλαιὰ πρόληψις τῶν ἐνυπνιαζομένων εὕρεσιν θησαυροῦ· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· Ἀνθρακες ὁ θησαυρός.

95) Ἐκ τοῦ Εὐριπίδου παρὰ Στοβαίῳ. 96) Ἐκ τοῦ Πινδ. 97) Διὰ τὴν Δανάην. 98) Ἰδετὸν Ἡρόδοτον. 99) Εἰς ὅλα τὰ ἀγροκῆπια ἦτον ἰδρυμένον τὸ ξάναον τοῦ Πανὸς ὡς ἀγροτικῶν θεῶν καὶ ἀγροφυλάκος. 99*) Ὁ πύργος τοῦ Τίμωνος ἐσώζετο καὶ ἐπὶ Περσικῶν.

100) Ἐλλειψις γνωριμίας, ἀγνωστία. 101) (Ἐνν.) Νενομίσθω. 102) Καὶ μάλιστα τοῦς ἀγριωτέροις αὐτῶν, οἱ ὅποιοι καὶ Μονόλυκοι διὰ τοῦτο λέγονται. 103) (Ἰσ. διορθ.) Τὸν ἄλλον.